

De Limburgse Jager

Voorwoord

Regimentscommandant

Regimentsgenoten en vrienden van het Regiment,

'Mooi vak, het Bataljonsvak!!'
Terugkijkend op het eerste half jaar van mijn commando kan ik niets anders zeggen dan dat het een fantastisch voorrecht is om uw Bataljons- en Regimentscommandant te mogen zijn. Ook al lijken en zijn het barre tijden voor Defensie.

Ik wil in dit voorwoord een aantal zaken onder uw aandacht brengen die ons als Bataljon en Regiment bezighouden.

Voor u ligt een nieuwe uitgave van ons lijfblad 'de Limburgse Jager'. Een blad dat zowel intern- als extern communicatiemiddel een belangrijke rol vervult voor het Regiment. Om vooral het Bataljon dichter bij het Regiment te brengen in het blad, vind ik het belangrijk dat de compagnieën ruim vertegenwoordigd zijn. De eerste resultaten hiervan ziet u

in deze uitgave al. Hierdoor ontstaat er een betere balans tussen onze roemruchte historie en zij die op dit moment historie maken. Als dit uiteindelijk zou culmineren in 3 of 4 Limburgse Jagers per jaar, zou dat helemaal fantastisch zijn.

Laat ik beginnen met u op de hoogte te brengen van wat er zoal leeft en gebeurt binnen het Bataljon, want het gaat goed met 42 Painbat LJ. De afgelopen maanden hebben we ons SAMEN ingezet om het Bataljonsgevoel een boost te geven. Het Bataljon was de afgelopen jaren betrokken bij veel missies. Het betrof echter meestal slechts delen van het Bataljon, waardoor je eigenlijk wel kunt stellen dat de diverse compagnieën als het spreekwoordelijke 'schot hagel' de missiegebieden in geschoten zijn. Het resultaat was eigenlijk altijd hetzelfde; Limburgse Jagers maken het verschil als ze een opdracht krijgen.

Er is hard gewerkt en hard geleden en dat zie je ook terug in de geweldige binding binnen de compagnieën. Daar kan ik niet anders dan erg trots op zijn. Toch is het juist in deze tijd van belang om ons weer één Bataljon te voelen. Dat zien commandanten en SAMEN werken we aan dat gevoel. Dat doen we door het SAMEN herdenken van onze gesneuvelden tijdens buitengewone bataljonsappèls, de weer in het leven geroepen kaderborrels, door SAMEN deel te nemen aan de 'Mars voor de Waardering' en door te investeren in het Limburgse Jagersgevoel bij onze jonge Regimentsgenoten; want Regiment en Bataljon moeten leven als nooit tevoren. Dat kan alleen als we daar SAMEN aan werken.

Veel dank daarvoor ben ik en zijn wij verschuldigd aan hen die zich hier geheel belangeloos, week na week, weer voor inspannen; de mannen van de Stichting.

Industrie-sectionaaldeur ALR Vitraplan

**Functie ontmoet aspect.
Hörmann deuren met onderscheiding.**

ASR 40: aluminiumdeur
in fijn profielaspect

Industriedeuren en design: Bij Hörmann is dat geen tegenstrijdigheid. De industrie-sectionaaldeur ALR Vitraplan werkt door de nieuwe, in hetzelfde vlak liggende beglazing, echt hoogwaardig. En dat blijft ook zo. Daarvoor zorgt de krasvaste DURATEC kunststofbeglazing. Bekroond met de reddot Award.

*"De IT-afdeling was eerst een kostenpost.
Nu is het een lanceerplatform."*

Jeff Smith
CEO, Business Services

Suncorp koos voor een storagebasis van NetApp om de IT-kosten met 30% te verlagen en de innovatiesnelheid in het gehele bedrijf te verhogen. Ontdek hoe IT voor het concern van \$ 15 miljard de waardevolste strategische aanwinst werd op NetApp.com/BuiltOn.

Go further, faster*

Innovative cultures are built on NetApp®

Er gebeuren dus veel mooie dingen bij het Bataljon en die stralen af op het Regiment waar we allemaal zo TROTS deel van uitmaken. Afgelopen maand ben ik, samen met de BA, op bezoek geweest bij onze Acie, die op dit moment de taak uitvoert van CLAS Compagnie in de West. Een eervolle en mooie opdracht op een eiland wat alles in zich heeft om hard te werken en hard te ontspannen. En dat is precies wat de compagnie aan het doen is.

Uit de diverse gesprekken die we hier hebben gehad met de vertegenwoordigers van Commandant Zeemacht Caribische Gebied, blijkt dat de Alfa Ganzen, onder leiding van Kapitein Ferry Aalbers, dat doen wat Limburgse Jagers betaamt. Ze doen het geweldig en dat vervult ons als bataljonsleiding met TROTS. Ze hebben een druk oefenprogramma, waarbij ze van de Caribische Vlootdagen en Bonaire, via schietterrein Wacawa, inmiddels terug zijn van een oefening op Aruba.

Op dit moment genieten zij van hun eerste verlof. Vooral de manier waarop de mannen en vrouwen van de Ganzencompagnie zich gedragen op 'de wal', dwingt RESPECT af.

Onze Bravo Bulldogs, onder leiding van de Kapitein Marcel Wassenaar, gaan de Acie in augustus opvolgen. Ze zijn bijna klaar met hun voorbereiding en alles duidt erop dat ook zij daar het verschil gaan maken.

De Ccie, onze Eagles, onder leiding van Kapitein Paul Martens, gaan helaas niet de smaak van zon zee en palmen smaken, maar zijn vooral gericht op de invoering van de CV-90 vanaf januari 2012.

U zult in ons blad een verslag lezen van de oefening Eagle Challenge, die de compagnie een goede stap in de mentale richting heeft gebracht om als eerste compagnie van het Bataljon dat mooie gevechtsvoertuig te mogen verwelkomen en daarna als eerste operationeel gereed te worden met dit bul. Een geweldige uitdaging, want het gaat niet om de YPR 2-punt-0, maar om het invoeren van een volledig nieuw technische en tactische manier van pantserinfanterist zijn. Om als Bataljon vast te wennen aan en te hunkeren naar de CV-90, is het ons gelukt om er alvast één binnen het Bataljon te laten instromen.

Kapitein Jurgen de Werd probeert met zijn Zwarte Panters alle bordjes omhoog te houden om het reilen en zeilen binnen het Bataljon te ondersteunen. Dat lukt, soms met kunst en vliegwerk, erg goed. Het verkenningspeloton heeft daarbij natuurlijk een unieke positie, het is immers ook een uniek peloton.

U zult verderop in ons blad een verslag lezen van hun deelname aan de Avondvierdaagse in Zeven. Hoezo geen historisch besef? Kortom, ondanks de bezuinigingen, zijn we goed van de straat.

Over bezuinigingen gesproken. Het Bataljon is goed door de eerste slag van de bezuinigingen heen gekomen. Ik zeg bewust de eerste slag, want we zijn er nog niet en het venijn zit hem ook nu weer in de staart. De duidelijke lijn die na de 18 april brief van de Minister is gekozen door onze brigadecommandant, Generaal van der Laan, heeft ervoor gezorgd dat we SAMEN staan en zorgen voor ons personeel. Dat heeft er in geresulteerd dat we het personeel van 11 Tankbataljon goed hebben kunnen opvangen en onderbrengen binnen de brigade en het bataljon. Zij zijn heel erg welkom en moeten zich vooral ook welkom voelen. Het is immers een voorrecht om Limburgse Jager te mogen zijn. Daar moeten we SAMEN voor zorgen, want de pijn van het verlies van de tank is al moeilijk genoeg. Voor mij als BC was er geen moment van twijfel, onze deur stond en staat wijd open voor de prima mannen en vrouwen van 11 Tankbataljon, maar ook van andere eenheden die delen hebben moeten stilzetten. Het doet natuurlijk pijn om een MRAT (Medium Range Anti-tank) peloton te moeten stilzetten, maar ook dat personeel heeft een plek in de herberg gekregen en heeft nog steeds alle perspectief. Zoals ik in mijn eerste zin al aangaf, we zijn er nog lang niet waar het gaat om de gevolgen van de bezuinigingen en het venijn zit ook hier in de staart. De aangekondigde numerus fixus en de ingrepen in de arbeidsvoorwaarden gaan ons allemaal treffen. Maar wij kunnen en mogen niet verzaken en moeten professioneel onze taak blijven uitvoeren. Om onze zorg wel kenbaar te maken en de bonden te steunen in hun gevecht voor ons, heeft een detachement van ongeveer 200 Limburgse Jagers, onder leiding van onze PBC majoor Peter Voermans, afgelopen 26 mei meegelopen in de Mars voor de Waardering in Den Haag. Dat is het minste wat we kunnen doen en ik dank hen die meegelopen hebben, al was natuurlijk een deel van het bataljon gewoon op schietserie in Bergen Hohne en schieten op het ISK, zoals het een pantserinfanteriebataljon betaamt. Wat ons natuurlijk als Regiment zorgen baart, is de aangekondigde mogelijke sluiting van de Van Hornekazerne in Weert en de verplaatsing van de KMS naar de Veluwe. Daarmee dreigt onze Regimentszetel voor de zoveelste keer

te moeten wijzigen. Het gaat om meer dan het verhuizen van ons monument en onze historische verzameling. Het gaat om onze binding met de Provincie Limburg, daar waar we vandaan komen. Gelukkig is het Limburgse Jagers netwerk bezig met het ontwikkelen van kritieke massa in het Haagse om het tij te keren. Laten we hopen dat succes hun en ons deel zal zijn.

Als laatste vraag ik uw aandacht voor de bijdrage van Ikol bd Cees van der Ploeg. We hebben als Regiment de afgelopen 25 jaar veel bijgedragen aan de missies die ons door politiek Den Haag werden opgedragen. We hebben daarbij het verschil gemaakt, onze sporen verdiend, maar ook veel littekens opgelopen. Onze veteranen uit deze missies verdienen onze aandacht en zorg. Zeer binnenkort wordt de Veteranenwet goedgekeurd en moeten de veteranen per 1 januari 2013 in verenigingsverband georganiseerd zijn, willen ze nog aanspraak kunnen maken op financiële steun van Defensie. In het licht van de Veteranenwet heeft het Regiment besloten een eigen Veteranenvereniging op te richten. Misschien nog niet nu of volgend jaar, maar op enig moment heeft ook de huidige 'jonge veteraan' de behoefte om met de 'maten van toen' terug te kijken op zijn/haar uitzending. Het is daarom nu zaak om klaar te zijn voor de toekomst. De oprichting van een Veteranenvereniging Regiment Limburgse Jagers is daarbij een absolute voorwaarde en uw betrokkenheid van essentieel belang.

Ik sluit af met u allen, Regimentsgenoten en vrienden van het Regiment, veel leesplezier toe te wensen. Het Regiment Limburgse Jagers is een 'sterk merk'. Laten we dat uitdragen! Het is wederom de moeite waard om er even goed voor te gaan zitten.

'Niet beter, wel anders'

Luitenant-kolonel Marc Jacobs
Commandant

REGIMENT LIMBURGSE JAGERS

Voormalige Linie Regiment van Phaff en 2e Regiment Infanterie, opgericht 23 november 1813 en 6e Regiment Infanterie opgericht 4 maart 1814, voortgezet en "herbenaemd" tot Regiment Limburgse Jagers op 1 juli 1950

Wapenfeiten en Inzet

Breda 1813, Naarden 1814, Quatre-Bras 1815, Waterloo 1815, Tiendaagse Veldtocht 1831, Citadel van Antwerpen 1832, Venlo 1940, Roermond 1940, Zutphen 1940, West- en Midden-Java 1946-1949, Noord-Sumatra 1947-1949, Koude oorlog 1950-1989, vm Joego-Slavië 1995-2003, Irak 2004, Afghanistan 2007-2010

Missies: UNPROFOR-4 (Acie) 1995, IFOR-11996, SFOR-4 1998, SFOR-8 (A+Bcie) 2000, KFOR-2 (Verkpel) 2000, SFOR-11 2001, SFOR-15 (C-Cie) 2003, SFIR-3 2004, ISAF TFU III 2007, TFU VIII (Acie) 2008, TFU IX (BCie) 2009, TFU XII 2010, Fahnenband Bundesrepublik Deutschland (Seedorf 1963-2006)

"Zuster" Regiment

Regiment Chasseurs Ardennais te Marche-en-Famenne, België. Commandant: Lieutenant-colonel BEM P Gérard

Patenschaftbataljon

92 Panzer Grenadier Lehr Battalion, Munster, Duitsland

42 Pantserinfanteriebataljon Limburgse Jagers, Genmaj de Ruyter van Steveninckkazerne Oirschot

Regiments-/BataljonsCommandant: Luitenant-kolonel M.W.G. Jacops

Kapitein-Adjutant: Kapitein B. Klaas, **Regiments-/Bataljonsadjutant:** Adjutant M. Verbaant

Postadres: Postbus 33, 5688 ZG Oirschot, Tel. 040-2666170

Regimentsoudste

Generaal-majoor M.C.de Kruijff

Regimentsraad

Luitenant-kolonel M.W.G. Jacops, Luitenant-kolonel (R) bd C.J.M.van der Ploeg, Kapitein B. Klaas, Adjutant M. Verbaant, Luitenant-kolonel bd N.C.S.Vroom, Majoor bd W.M.J. Pijpers, Luitenant-kolonel (R) bd Ing. L. Daems, Majoor bd G.P.A. Hermans, Luitenant-kolonel (R) Dr. J.Komen

Stichting Regiment Limburgse Jagers

Ere-Voorzitter: Kolonel bd. J.W.de Leeuw,

Ereleden Mevrouw M. van der Hoeven,

Luitenant-kolonel (R) bd Drs.A.P.Witlox, Kapitein bd K.G.M. van Dreumel

Voorzitter: Luitenant-kolonel bd N.C.S.Vroom (VSRLJ@limburgsejagers.nl)

Vice-voorzitter: Luitenant-kolonel bd F.M.A.J. Tummers (VVSRLJ@limburgsejagers.nl)

Secretaris/Penningmeester: Majoor bd W.M.J. Pijpers (SecSRLJ@limburgsejagers.nl)

Luitenant-kolonel M.W.G. Jacops, Kapitein B. Klaas, Adjutant M. Verbaant

Commissaris Veteranen vóór '50: Kapitein bd L. van den Braken (OVetSRLJ@limburgsejagers.nl)

Commissaris Jonge Veteranen: Luitenant-kolonel (R) bd C.J.M. van der Ploeg (JVetSRLJ@limburgsejagers.nl)

Commissaris Regimentsverzameling: Majoor bd G.P.A. Hermans (HVSRLJ@limburgsejagers.nl)

Commissaris Muziek: LJer muzikant bd R. Jennen (MuzSRLJ@limburgsejagers.nl)

Commissaris Regimentshistorie: Lkol (R) dr. J. Komen (HistSRLJ@limburgsejagers.nl)

Commissaris Monumenten: Luitenant-kolonel (R) bd Ing L. Daems (MonSRLJ@limburgsejagers.nl)

Commissaris Website: LJer bd A.J. Bosch (info@limburgsejagers.nl)

Secretariaat/Penningmeester: Wienkeskoel 94, 6074 HH Melick 0475-492868, e-mail: SecSRLJ@limburgsejagers.nl

rekeningnummer 1423.59.696 t.n.v. Stichting Regiment Limburgse Jagers te Melick,

Contactgroepen/personen

Tamboer- en Fanfarekorps Limburgse Jagers: Limburgse Jager bd R. Jennen (MuzSRLJ@limburgsejagers.nl)

Demonstratiecompagnie: Eerste Luitenant (R) bd W. Bulte (wbulte@xs4all.nl), Limburgse Jager B. Vermeulen, Sergeant bd J. van Dok.

432/16 Bataljon Limburgse Jagers: Luitenant-kolonel bd P. van Lieshout, Limburgse Jager bd F. Poeth

17 Bataljon Limburgse Jagers: Luitenant-kolonel bd A.F.S. van der Loo

42 Mech Bataljon (IFOR): Majoor Jansen, Eerste luitenant Villanueva, Sergeant Kuiper,

SFOR 4 Bataljon/SFOR 11Bataljon /SFIR 3/ISAF TFU: (volgt)

13 Pioniercompagnie: (volgt)

13 Verkenningscompagnie: Limburgse Jager bd Wilgers

Regimentsverzameling Regiment Limburgse Jagers

Openingstijden: elke dinsdag 0930-1500 uur en vrijdag van 0930-1200 uur en op afspraak

Adres: Van Hornekazerne Kazernelaan 101 Weert MPC 77A, Postbus 976, 6000 AZ Weert, tel 0495-462940 (MDTN 06-578-62940)

HVSRLJ@limburgsejagers.nl of JLH.Janssen@mindef.nl

Conservatorgroep: Majoor bd G.P.A. Hermans, Limburgse Jagers W.J.Caris en H.Pook,

Adjutanten bd J. Janssen en G. Schrijvers, Kapitein bd K.G.M. van Dreumel, Luitenant-kolonels bd P. Berden en J. van Ommen,

Soldaat bd P. Franssen, Kpl R.H.N. Daemen, Eerste-Luitenant bd E.Brakel

Vereniging Reünieorkest Limburgse Jagers (rolj@home.nl), www.limburgsejagers.nl/ROLJ

Voorzitter: Limburgse Jager muzikant bd. H Gielen, **Dirigent:** dhr Stoffels, Repetitielokaal: Harmoniezaal Linne
Secretariaat pquanjel@home.nl

WEB mastergroep, internet www.limburgsejagers.nl

De Limburgse Jager bd A.J. Bosch, Korporaals bd C. van Straaten, A. van Dijke en Limburgse Jager bd H. Zwuip

In Memoriam Sgt1 Johnny Soszna-Meurice

Geschokt en verdrietig delen wij u mee, dat maandag 15 mei 2011 door een noodlottig ongeval is overleden onze gewaardeerde collega Sergeant 1 Johnny Soszna-Meurice.

Johnny werkte sinds 1988 bij de Koninklijke Landmacht. De laatste vier jaar bij de B-cie van 42 Pantserinfanteriebataljon Limburgse Jagers in Oirschot in de functie van sergeant-onderhoudsdiagnosticus (SOD).

Johnny heeft zijn sporen verdiend bij uitzendingen in Bosnië en Uruzgan. Hij was een gedreven persoon met liefde voor zijn werk. Als persoon kon je niet om hem heen; hij nam vaak en met enthousiasme het voortouw. Zijn grote passie voor voertuigen en motoren was vaak onderwerp van gesprek.

Wij wensen zijn familie, partner en vrienden alle sterkte toe bij het verwerken van dit verlies.

Commandant en personeel

42 Pantserinfanteriebataljon Limburgse Jagers

Luitenant-kolonel M.W.G. Jacops

Sinds het verschijnen van ons vorige blad zijn ons ontvallen de (oud-) Regimentsgenoten:

27-10-2009	Sgt J.B. Schmitz , 433BI, pag-peloton, lichting 49-01
22-04-2010	LJ-er A.F.A. Tuerlings , 16-BLJ, Staf-peloton, lichting 57-03
..-08-2010	LJ-er A.C. Wijnen , 6 RI, lichting 49-02
02-12-2010	Harry Clijsters , 16 BLJ
23-12-2010	R.E. Rienstra , 42 BLJ
30-12-2010	LJ-er C.P. Moonen , 16-BLJ, C-cie, lichting 58-01
04-01-2011	Huub Baggen
08-01-2011	Lkol P.S.J. van de Ven
18-01-2011	LJ-er Jan Reijnders , DemCie, Staf-peloton. Lichting 61-02
26-01-2011	Frans Beurskens , 16 BLJ
08-02-2011	Lei Schreurs , 322 BI
16-02-2011	Henk van Tuyl , 16 BLJ
20-02-2011	LJ-er J.C. van Bree , 16-BLJ
22-02-2011	Jan van Gemert , I-11 RI
03-04-2011	Aooi Math van Dijk , 42 BLJ en Staf PMC-Limburg
18-04-2011	J.H.J.G. Kessels , 432 BLJ
07-05-2011	Kol W. 't Hart , 42-BLJ, S3, periode 1970-1973
09-05-2011	Kpl Ko Mast , DemCie, lichting 58-06
24-05-2011	Dpl Sgt F.M.M. (Fred) van Rijswijk , Demcie 1969-1970

Wij wensen de nabestaanden van onze overleden Regimentsgenoten heel veel sterkte bij de verwerking van dit verlies.

Noot: Mocht u een overlijdensbericht ontvangen van een Regimentsgenoot, dan zouden wij het op prijs stellen indien u ons daarvan in kennis stelt via Secsrlj@limburgsejagers.nl of via www.limburgsejagers.nl

Axuda Insurance

Uw partner in fragiele staten

*"By failing to prepare
you are preparing to fail"*

Benjamin Franklin

Over Axuda Insurance BV

Wij zijn een Nederlands assurantiebedrijf dat is gespecialiseerd in het verzekeren van mensen, bedrijven en organisaties met activiteiten in (post)conflictgebieden zoals bijvoorbeeld Afghanistan, Somalië en Irak.

Ons internationale netwerk in combinatie met onze lokale aanwezigheid maakt het mogelijk onze oplossingen wereldwijd aan te bieden. De dekkingen van Axuda zijn natuurlijk inclusief de risico's verbonden aan oorlog, terrorisme en piraterij. Naast de personele risico's zijn wij ook in staat uw bedrijfsmatige risico's in fragiele staten van een passende dekking te voorzien.

Axuda Insurance gebruikt Lloyd's of London als herverzekeraar van haar producten.

w: www.axudainsurance.com

e: info@axudainsurance.com

t: 0475-741664

Over Lloyd's of London

Lloyd's is de oudste verzekeringsmarkt ter wereld. Het heeft een reputatie als toonaangevende partij met betrekking tot gespecialiseerde oplossingen voor zware en moeilijk verzekerbare risico's. Haar unieke financiële structuur en haar aanwezigheid in meer dan 200 landen samen met haar A+ rating van Standard and Poors and Fitch maken van Lloyd's een van de sterkste aanbieders van verzekeringen in (post) conflictgebieden.

Met vriendelijke groet,

Marcel Hagens, Directeur

w: www.lloyds.com

A-CIE 42 BLJ IN DE WEST

Op 7 april landde de hoofdmacht op HATO Airport. Na een paar dagen vertraging was de compagnie compleet. Ondanks het feit dat het nog lente is op Curaçao, is de temperatuur en luchtvochtigheid erg hoog. Afwisselend zijn er fikse regenbuien.

Inmiddels is de Alfa Compagnie 42 BLJ al helemaal gesetteld op Curaçao, het Goosenest is ruimschoots betrokken. De eerste maand heeft de compagnie al een intensief programma achter de rug waarin de onderwerpen acclimatiseren, bootdrills, zwemtest en weapon handling test aan bod zijn gekomen. De komende drie maanden zullen verschillende oefeningen worden uitgevoerd, onder andere op Bonaire, Aruba en een Life Fire Exercise op Curaçao.

Officiële taken van de CLAS Compagnie op Curaçao:

- Territoriale verdediging Koninkrijk der Nederlanden
- Verlenen van harde bijstand, het be-teugelen van woelingen
- Verlenen van zachte bijstand, bijvoorbeeld na een orkaanramp
- Ondersteunen, opleiden en trainen Curaçaose militaire eenheden

De eerste twee weken heeft de compagnie een introductieprogramma gevolgd waarin verschillende onderwerpen aan bod kwamen. Zo kreeg de compagnie uitleg over de taken van de kustwacht,

15 meter onder water zwemmen; zwemmen met wapen; drenkeling opduiken van de bodem en vervoeren in de koggreep. Tijdens het tweede gedeelte moet er 15 minuten gezwommen worden en als laatste moet er een geïmproviseerd reddingsvest gemaakt worden in het water. Voor sommigen best een uitdagende test, maar gelukkig heeft iedereen het met goed gevolg afgesloten. Dat geldt ook voor de weapon handling tests. Al het personeel moet hier op Curaçao getest worden op alle wapenhandelingen C7, Glock, Mag en Minimi alvorens hij mee mag doen met Life Fire Exercise.

Na de introweek heeft de compagnie een acclimatisatieoefening gehouden op het oefenterrein Wacawa, westelijk gelegen op het eiland. Doelstelling van deze oefening was om het personeel te laten wennen aan de klimatologische omstandigheden en het terrein. Het valt zeker niet mee om verplaatsingen, omgehangen met wapen en opsvest, uit te voeren onder deze omstandigheden. Laat staan om contactdrills uit te voeren. Daarom is drinkbeleid, kleding en voeding erg belangrijk onder dergelijke omstandigheden.

Instructie te velde

Tignis persoonlijke veiligheid

Gebruik geen water, gebruik de Tignis

Begin 2007 kwamen wij op de markt met een innovatief product genaamd TIGNIS, een blusdeken. Deze TIGNIS is niet zo maar een blusdeken, het is namelijk een blusdeken van 6 x 9 meter voor het doven van voertuigbranden. Door de TIGNIS over een voertuig heen te trekken dooft men een brand binnen enkele minuten. De TIGNIS weegt slechts 25 kilo en is daardoor opgevouwen zeer compact. Vooral op locaties waar blusauto's lastig kunnen komen is de TIGNIS een uitkomst. Er zijn meerdere soorten en maten leverbaar ook voor persoonlijke bescherming. Dit kan bijdragen tot het veilig redden van personen uit voertuigen.

Nieuw is de TIGNIS-NB deze blusdeken is speciaal voor het blussen van natuurbranden (heidebranden en grasbranden).

Actuele informatie vindt u op www.firetexx.com

TIGNIS-EU

TIGNIS-NB

TIGNIS-USA

FIRETEXX

Oostermeentherand 16
8332 JZ Steenwijk
Postbus 177
8330 AD Steenwijk

telefoon +31 (0) 521 320250
fax +31 (0) 521 320230
office@firetexx.com
www.firetexx.com

Bezoek van de Minister van Defensie en CDS Generaal Van Uhm

Naast deze activiteiten heeft de compagnie een bijdrage geleverd aan het militair ceremonieel voor het bezoek van de Minister van Defensie en de CDS aan Curaçao, koninginnedag en dodenherdenking.

De week erna heeft de compagnie een bootdrill-week uitgevoerd onder leiding van het Bootpeloton Korps Mariniers. Een mooie week, waarbij geoefend werd met bootmaterieel, een amfibische mars langs de kust en noodprocedures op het water.

Aangezien onze plaatsing op Curaçao een tijdelijke tewerkstelling betreft, heeft het personeel natuurlijk ook vrije

Oefenen met materieel van het Korps Mariniers.

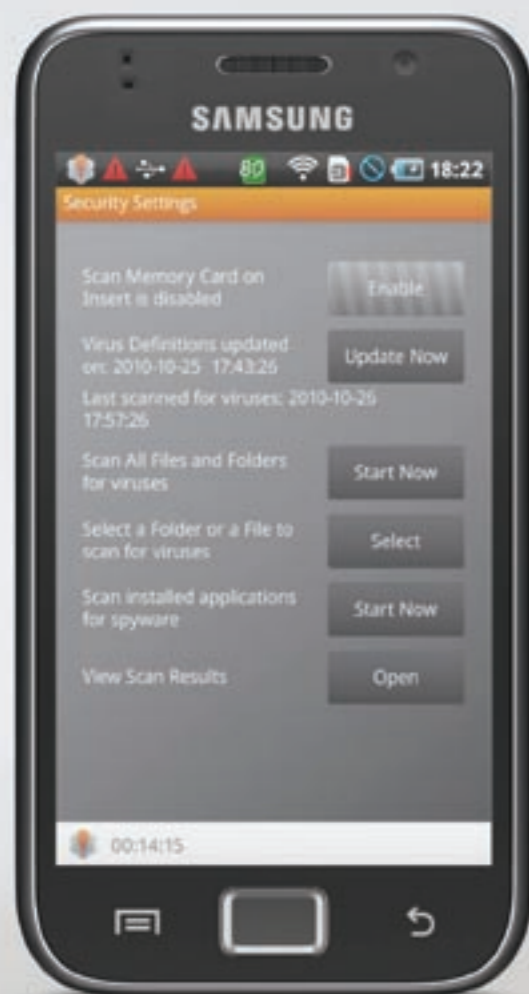
tijd. In dat opzicht is Curaçao een fantastisch eiland om te ontspannen op de stranden, een duikcursus te volgen en natuurlijk gezellig te stappen! We kunnen dus terugkijken op een geslaagde eerste maand 'Compagnie in de West', we houden u op de hoogte over het verloop van onze activiteiten hier.

Kap Ferry Aalbers, C-Acie 42BLJ.

De schaarse vrije tijd gebruiken voor ontspanning

Defend your mobile life.

juniper.net/pulse

Introducing Junos® Pulse Mobile Security Suite.
The world has gone mobile. But along with all of that mobility comes a diverse set of mobile security needs. From remote wipe and lock to anti-spam, anti-virus and anti-malware to parental controls and SSL/VPN, Junos® Pulse Mobile Security Suite delivers an incredible array of security features, compatible with every major mobile platform. It's your mobile life, defended.

Junos® Pulse
Mobile Security Suite

JUNIPER
NETWORKS

dan zijn we er van! Ik heb er zin in! De verhalen die je hoort en de dingen die er gebeuren, maken het wel spannend. Buiten het feesten om zal er ook nog gewerkt moeten worden in die geweldige hitte!

Mijn thuisfront heeft vorige week de informatiedag gehad. Ze waren erg blij met de informatie die ze kregen en hebben nu een beter beeld van de missie. Ze zijn minder gespannen dan voor BG-9 in Uruzgan, met name omdat er minder dreiging is. Maar het is toch weer vier maanden van huis. Ik verwacht in Curaçao veel plezier te hebben met de maten, een kijkje te nemen in een andere cultuur, hard te werken en hard te ontspannen!

Sergeant Mariman, Commandant Mortiergroep

De mortiergroep van de Bulldogcie 42 BLJ is vorig jaar december begonnen met het opwerktraject naar niveau III (optreden met de gehele groep). De groep is ook pas sinds dat moment bij elkaar, en moet dus nog veel op elkaar ingespeeld raken. Met deze klus zijn we begonnen in het Belgische Beverlo. Deze oefening leende zich er ideaal voor om elkaar al vrij snel goed te leren kennen. Dit door de winterse omstandigheden. Het nieuwe jaar zijn we gestart in Oberlausitz, een oefenterrein in Duitsland tegen de Poolse grens aan. Hierbij maakten we kennis met het teamniveau, en zijn we ook breed (met een hoofdletter B!) ingezet.

Na deze oefening met groot succes afgesloten te hebben, konden wij ons gaan richten op de hoofddoelstelling van het eerste kwartaal van het jaar, namelijk niveau 2 certificeren (waarbij het 81mm mortierstuk met de stuksbemanning wordt getest). Deze doelstelling zette zich voort tijdens de oefening Optreden in Verstedelijkt Gebied, in de Marnewaard. Door deze oefening kwamen er weer nieuwe aspecten van het mortierwerk aan bod. Mede door deze oefeningen en de vele trainingsmomenten op de kazerne zijn we er in geslaagd om tijdens de Life Fire Exercise op het Artillerieschietkamp 't Harde ons niveau 2 te certificeren. De rest van het jaar zullen we benut-

ten om op niveau 3 te komen. Dit zullen we zonder het overgrote deel van de Bulldogs moeten doen, omdat deze dan in Curaçao vertoeven. Wij wensen deze Bulldogs veel succes toe en tot in 2012!

Elnt Van der Steen, PC Anti-tankpeloton

(Basis Fennek Voertuigopleiding)
Zoals u allen weet, maakt het MRAT-peloton (Medium Range Anti-Tank) al sinds enige jaren gebruik van de Pantserwagen Fennek. Hoog tijd voor de MRAT-gemeenschap van het bataljon om daar ook eens een opleiding in te volgen!

Na een periode van reorganiseren, het samenstellen van het op te leiden personeel, oplijnen van inzetbare voertuigen en overleg met de Cavalerieschool over de inhoud van de cursus, staan dan eindelijk op 30 mei 18 personen van ons bataljon op de Soldaat Ketting Olivierkazerne in Soesterberg om 3 weken lang opgeleid te worden in de mogelijkheden en onmogelijkheden van de Fennek: 2 personen van de A-cie, 10 van de B-cie en 6 van de C-cie, met een zelfde soort mix van inzetbare (?) voertuigen.

Hoewel de eerste les wat vraagtekens over nut en belang doet rijzen (luiken en stoelen), wordt al snel een beroep gedaan op het doorzettingsvermogen van de cursisten voor het opnemen van leerstof, aangezien de meesten nog niet veel kaas van de materie hebben gegeten.

We worden onderwezen over motormanagement, hydraulica, pneumatica, elektrisch systeem, mitrailleur .50 QCB, enzovoort, enzovoort. De eerste anderhalve week zijn voor sommigen dan ook redelijk taai en naast het enthousiasme van de instructeurs, dragen ook de nationale feestdagen in deze periode bij tot het verwerken (dan wel wegspoelen) van de leerstof.

De laatste week staat in het teken van doen. Zo hebben we (nagenoeg) allemaal ons certificaat .50 Fennek gehaald. Daarnaast hebben we nog enkele dagen in de rondte gereden, zowel in het oefenterrein als op de openbare weg. In het oefenterrein hebben we geleerd te werken met de VEM-mogelijkheden (Verhogen Eigen Mobiliteit), zoals de lier, het VEM-kussen, grip-kettingen (of zijn het nu anti-slipkettingen) en natuurlijk de welbekende voertuigschep. Op de openbare weg hebben we geleerd te navigeren met de navigatiemiddelen die op het voertuig zitten: de welbekende Plggr+ 96 en de interne gyroscopen. Al met al heeft het voertuig meer dan genoeg mogelijkheden...

Nu een weekje alles laten bezinken, daarna terug op de kazerne in Oirschot en dan gaan we nog twee weken aan de slag om in tactische scenario's het geleerde van de eerste drie weken in de praktijk te brengen, zodat na de zomer in ieder geval de helft van het overgebleven MRAT- personeel helemaal los is op het voertuigoptreden, behorende bij het huidige MRAT- optreden.

Limburgse Jagers weer even in

Seedorf

Van 6 juni tot en met 10 juni waren de Limburgse Jagers weer even in Seedorf. Het verkenningspeloton was uitgenodigd om deel te nemen aan de 'Vier Tagen Märschen' in Zeven. In de tijd dat er in Seedorf een Nederlandse brigade gelegerd was, was dit een hele happening waaraan hele gezinnen deelnamen en het de hele week één groot feest was.

onze legering in orde. Daarna nog snel een ronde over de kazerne lopen voor de belangrijke zaken te laten zien en de uitrusting in orde maken voor de eerste 15 km.

De verkenners van 42 BLJ waren niet de enige Nederlanders, ook was er een peloton van 411 Genie die deze week gebruikten voor hun voorbereiding op de 4 Daagse in Nijmegen dit jaar.

We werden al snel weer herkend door de Duitse kameraden van de voorgaande jaren. Om 18.00 uur werd het startschot gegeven en gingen we voorwaarts. Ons motto is 'snel doorlopen, is eerder in de feesttent' en daarom werd ook regelmatig een speedmars ingezet. Ook was speedmarsen leuk om de Duitsers te prikkelen om door te lopen aangezien wij wel met uitrusting liepen. Waar vroeger heel de week gefeest werd, viel het nu ook weer op dat alleen de laatste avond het drukst bezocht werd, wat toch wel jammer is. In het voortraject

was er contact geweest met de Nederlandse traditievereniging <http://www.ntvs.de>. Zij maken gebruik van een clubhuis in een van de gebouwen buiten de kazerne en ontplooiën daar meerdere activiteiten voor de daar nog woonachtige Nederlanders. Woensdagavond hadden zij een barbecue verzorgd voor ons en het Geniepeloton. Heren en Dames nogmaals bedankt voor de gastvrijheid en hopelijk kunnen we dit volgend jaar weer doen en wie weet is er een nieuwe traditie geboren.

Donderdag zijn beide pelotons op excursie gegaan naar het voormalig krijgsgevangenenkamp Stalag XB in Sandbostel. Dit kamp, op een steenworp afstand van Selsingen, wordt sinds twee jaar gebruikt om de huidige generatie Duitsers bewust te maken van wat er allemaal gebeurd is in hun eigen omgeving. Het is zeer de moeite waard om daar een bezoek te brengen. Het heeft ook op onze Limburgse Jagers een grote indruk gemaakt.

Donderdagavond de laatste 15 km en aansluitend de prijsuitreiking. De beker voor 'Weitesten Anreize', die normaliter voor ons was, ging nu naar de Genie. Ondanks dat ook 411 Genie in Oirschot gelegerd is, ligt hun stafgebouw 50 meter verder van Seedorf verwijderd dan dat van ons. Daarna was het blarenbal. Het was één groot feest met de Duitse kameraden. De organisatie sprak over de grootste opkomst en deelname dan voorgaande jaren. En volgend jaar zien ze ons graag weer terug komen. Zelf denk ik ook dat voor de nieuwe Limburgse Jager, die niet gediend heeft in Seedorf, dit een mooie gelegenheid is om een stukje geschiedenis van het bataljon en regiment mee te krijgen. Wij zijn er in ieder geval weer klaar voor als de uitnodiging volgend jaar weer in de bus valt.

*Sergeant-majoor Aschwin Ector
OPC verkenningspeloton 42 BLJ.*

OPROEP LEDEN MISSIES BOSNIË, IRAK EN URUZGAN

Beste missie veteraan,
Zoals U in dit nummer kunt lezen zullen we een Vereniging van Veteranen van de Limburgse Jagers gaan oprichten. We hebben Uw adres maar nog niet dat van vele van Uw oud collega's, die met U op missie waren. Heeft U contact met een of meerdere van hen laat ze zich aanmelden op onze website www.limburgsejagers.nl opdat we hen voor de oprichtingsvergadering en gelijktijdig reünie kunnen uitnodigen.

Gewapend met 2 combi's en een MB reden we maandagochtend weg uit Oirschot. Bij aankomst maakten we

MAGNUM
ESSENTIAL EQUIPMENT™

FOOTWEAR

CAMELBAK
HYDRATE OR DIE™

HYDRATION

PROTECTION

REVISION.

EYEWEAR

RASE

BRANDS WITH A STORY

VOOR MEER INFORMATIE:

Tel. +32 (0) 13 67 01 01 | info@racompany.be
www.magnumboots.nl | www.racompany.eu

Eagles zien af tijdens oefening 'Eagle Challenge'

Verhogen Esprit de Corps

Dat het jaarprogramma 2011 als gevolg van bezuinigingsmaatregelen wat minder uitdagend is dan normaal, is al genoeg beschreven. Om er voor de infanteriegroepen een uitdagende "snack" in te bouwen, is de oefening "Eagle Challenge" geschreven. Het fundament van deze oefening werd gelegd door de vorige Kapitein Operatieën, Kapitein van Leussen.

Het moest een oefening worden die zou voldoen aan de volgende leerdoelen:

- Testen van de basis militaire vaardigheden
- Trainen van niveau 2
- Persoonsvorming, groepsvorming en
- Verhogen van het "Esprit de Corps"

Dat het een pittige oefening zou gaan worden voor de deelnemers, stond van begin af aan buiten kijf. Dit moest

zo'n oefening worden waar de kerels het nog lang over zouden hebben. De bataljonsstaf zou zorg dragen voor de randvoorwaarden, de compagnie draagt zorg voor de inhoud van de competitie.

Dit laatste werd vanuit de compagnie geregeld door Sgt Lutgens. Uiteindelijk moest er 1 groep uit de strijd komen die de titel zou pakken "winnaar Eagle Challenge 2011".

Bevelsuitgifte

Op maandag 6 juni ontvingen de groepscommandanten van de CC het bevel voor de oefening. Bij de terreinoriëntatie werd al duidelijk dat verplaatsingen zich gingen afspelen in de strook Oirschot - Budel. Een groepsgewijze exfiltratie was de opdracht waarbij de actieve 'Hunter Force' vermeden diende te worden. Op verschillende tijden diende de groepen zich afzonderlijk te melden op het aanvangspunt. Daar werd na een tenue-inspectie de eerste opdracht verstrekt.

Nog voordat de groepen daadwerkelijk zouden gaan exfiltreren, konden op de kazerne al de eerste punten gescoord worden. Op de touwbaan en touwhindernisbaan dienden de groepen te laten zien dat ze konden samenwerken en een snelle tijd konden neerzetten. Na de eerste opdracht verlieten de groepen de kazerne en ving de exfiltratie aan.

Tussen de oefenvijand door verplaatsten de groepen naar het eerste punt waar ze zich moesten melden. Na een korte ZHKH-casus diende een gewonde vervoerd te worden op een brancard over een afstand van 2 ½ km. Na het verplaatsen middels een kaartsnipper, het verplaatsen door een 50 meter lange duiker en een wateroversteek, bereikten de eerste groepen het schuilbivak.

Deel II van de competitie

Na overdag wat rust te hebben gepakt en voor sommigen een kort bezoek aan de AMV'r, werden de eerste meters weer gemaakt.

Op het eerste punt waar de groepen zich moesten melden, dienden ze een aantal afstanden in het veld te schatten. Bij goede antwoorden werden ze gematst. Verkeerde antwoorden leverden het meesjouwen van de welbekende 6-kant-platen op.

Op punt 2 was de vijanddruk zó hoog dat alleen door een sloot nog veilig verplaatst kon worden. "Go where the water flows" was de verplaatsingstechniek. Na een slotenmars van ruim 2 km

werden de groepen onderworpen aan een theoretetest. Elke goed antwoord leverde een extra kilometer bereden verplaatsing op. De rest van die nacht stond in het teken van: Contact maken met een alternatieve antenne, een overval op een voertuig, een speedmars en nog een wateroversteek. Uiteindelijk werd aan de overzijde van de Zuid-Willemsvaart contact gemaakt met eigen troepen en eindigde de exfiltratie.

Winnende groep

Na drie dagen Eagle Challenge kwam er een overduidelijke winnaar uit de bus. De infanteriegroep die bijna op alle onderde-

len de snelste tijd neerzette, de meeste antwoorden goed had en de opdrachten ook nog eens tactisch wist uit te voeren, was groep 6B.

Groepscommandant Sgt Huijs: "Het waren een paar mooie dagen. Ondanks dat de groep pas net samen is, denk ik dat we lekker met elkaar hebben gewerkt. Er werd niet gezeurd, de stemming was goed en op de momenten dat er gepeikt moest worden, werd er gepeikt. Alle lof voor de groep en op naar de volgende Eagle Challenge!"

Inspiratie

"Als compagniescommandant kijk ik terug op een geslaagde oefening. Leerdoelen zijn gehaald en elke deelnemer is zichzelf een keer tegengekomen. Uiteraard hebben we na een evaluatie verbeterpunten onderkend. Deze gaan we zeker meenemen voor volgend jaar. We hebben binnen de compagnie inmiddels al genoeg inspiratie voor Eagle Challenge 2012!"

Corps Diner 2011

C8 INTEGRATED UPPER RECEIVER

COLT®

C8IUR

COMBAT PROVEN +
 ROBUST & RELIABLE +
 OPERATIONAL FLEXIBILITY +
 IMPROVED ACCURACY +

COLT CANADA

Tel: +1-519-893-6840 Fax: +1-519-893-3144
 Email: postmaster@coltcanada.com WWW.COLTCANADA.COM

Professioneel voorbereiden ondanks bezuiningen

Bartelsbeker terug van weggeweest Harskamp. Infanteristen van de landmacht streden in Harskamp voor het eerst in achttien jaar weer tegen elkaar voor de luitenant-generaal Bartelsbeker. Daarbij konden de eenheden hun skills laten zien bij een combinatie van

fysieke inspanning, schietproeven en theorie- en praktijklessen op infanteriegebied. 12 infanteriebataljon Luchtmobiel won de beker.

“Nummer vier: niet kruipen, laag blijven”, klinkt het op de gevechtsbaan. Fuseliers van 17 Pantserinfanteriebataljon tijgeren onder zwaar mitrailleurvuur de honderd meter lange baan over. Op de helmen staan grote nummers zodat de

infanteristen vanuit twee controletorens kunnen worden aangesproken bij een gevaarlijke situatie. Laag blijven is hier van levensbelang. Drie schutters van het infanterieschietkamp (ISK) vuren met een MAG-mitrailleur op een hoogte van 1 meter 50 constant over de tijgerende militairen heen. Ze moeten onder prikkeldraad- en schrikdraadafzettingen door, langs ontploffende explosieven, door een bunker en over boomstammen die over een tankgracht liggen. Geluidseffecten van laag overvliegende

gevechtsvliegtuigen maken het geheel nog realistischer. Pelotonscommandant luitenant Manger wil vooral dat zijn club er strak uitziet bij het uitvoeren van de verschillende opdrachten. "Dat straalt professionaliteit en kunde uit. 'Het oog eet ook mee', zei mijn oma altijd."

Terug

24 uur. Zolang duurden de opdrachten van de Bartelsbeker nog tussen 1971 en 1993. De staf van het toenmalige Eerste Legerkorps organiseerde jaarlijks deze operationele inzetbaarheidstesten voor infanterie-eenheden. Ze bevatten naast vaardigheidsproeven een aparte schietwedstrijd op het ISK in Harskamp. Sinds 1993 is de landmacht vaak gereorganiseerd en zijn alle infanterie-eenheden veelvuldig operationeel ingezet in voormalig Joegoslavië, Irak en Afghanistan. Hierdoor zijn de wedstrijden vanaf dat jaar uit de jaarprogramma's verdwenen. Na achttien jaar afwezigheid is de Bartelsbeker nu dus terug. In de moderne variant van de wedstrijd is een aantal testen behouden: zelfhulp kameradenhulp, materieelherkenning, commandovoering, tactiek en verbindingen. De schietvaardigheden komen nog steeds aan bod op baan Alfa en de gevechtsbaan van het ISK.

De Bartelsbeker laat volgens organisator kolonel Hans Hoogstraten (OTC-Man) vooral zien dat de infanterie zich ondanks de bezuinigingen professioneel blijft voorbereiden op toekomstige missies. Hij is achteraf erg tevreden over het verloop van de wedstrijd. "De infanteristen konden in een korte, intensieve en afwisselende competitie laten zien hoe goed ze waren op hun vakgebied.

Dat werkte enorm motiverend. Daarnaast was er veel aandacht voor hun prestaties van bezoekers in alle rangen en standen en troffen jonge en oude infanteristen elkaar op en naast de banen." Bij de editie van volgend jaar wil Hoogstraten de CV-90 en antitankpelotons meenemen in de wedstrijd. "Maar de nadruk blijft liggen op de basisvaardigheden van de infanterist: schieten met alle wapensystemen onder fysiek

en mentaal zware omstandigheden."

Kpl1 Thijs Imandt

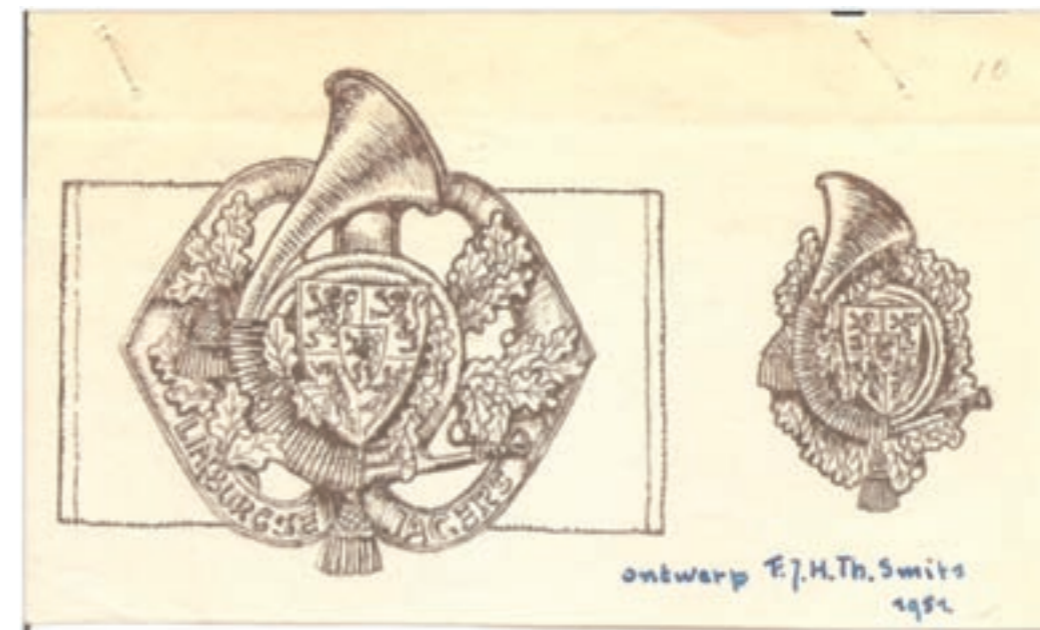
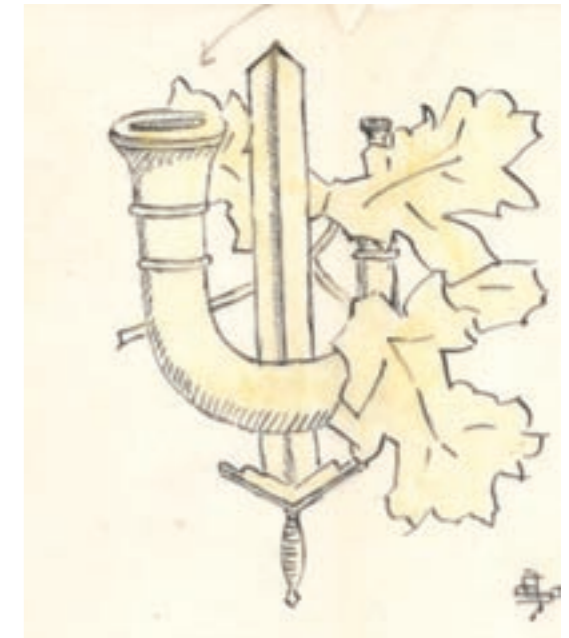
Naschrift redactie: Door het huidige programma met de uitzendingen naar de "West" kon 42 BLJ niet deelnemen aan deze uitstekende jaarlijkse infanteriecompetitie. Maar volgend jaar zullen ze er zeker bij zijn en de oude "stiel" van BLJ weer opnemen, ofwel door elke wedstrijd te winnen zoals voorheen in de Seedorfse periode.

Ons Embleem, symbool van kracht, 60 jaar oud

Telkenmale zingen we de woorden van het Regimentslied "van ons embleem symbool van kracht, zijn wij de fiere dragers". Trotse dragers van het embleem. Herkenbaar tussen alle andere emblemen. Het embleem dat nu 60 jaar wordt gedragen in ons leger. Vele oudgedienden zullen het samen met de baret bewaard hebben ergens in een kast of la. En als er een bijeenkomst is van het Regiment zie je ze trots met het embleem rondlopen.

In het Archief van onze Historische verzamelingen trof ik de correspondentie, die beschrijft hoe ons embleem is ontstaan. Uiteraard was onze eerste commandant, de oprichter van het Regiment al in 1950 bezig om te komen tot een nieuw embleem dat recht zou doen aan het

nieuwe Regiment. Hij verzocht de reserve majoor Rene Smeets, die behoorde tot het 2e Regiment Infanterie, om een Regimentsonderscheiding te ontwerpen. Deze reserveofficier was in het zuiden een bekende artiest en directeur van een kunstnijverheidsschool in Eindhoven, glazenier en artistiek adviseur van de keramische industrie in Limburg. Majoor Smeets maakte twee schetsen, waarin al duidelijk het uiteindelijke embleem is te ontwaren.

Maar ook op het ministerie had men niet op zijn handen gezeten. De Hoofdtkenaar van het Ministerie van Oorlog, zoals ons Ministerie toen heette, de Heer Frans Smits, had ook een ontwerp gemaakt. Hij, de ontwerper van alle KL emblemen en ceremonieel tenues, had zich laten inspireren door emblemen van Franse Jagerregimenten. Een embleem wat gekwalificeerd werd als een wat druk ontwerp. Door Antoni werd het als zeer positief beoordeeld, met het wapen van Limburg, het eikenloof en jachthoorn was het vol symboliek. Echter de uniformcommissie keurde het af vanwege de te drukke vormgeving en de heer Smits moest verder borduren op de ontwerpen van Majoor Smeets.

Hij keurde het ontwerp met het zwaard naar beneden gericht onmiddellijk af gezien deze stand van het zwaard feitelijk als overwonnen wordt beschouwd. En zo kwam hij uiteindelijk tot het embleem zoals we nu dragen als Limburgse Jager. Hoewel er in die 60 jaar vier varianten zijn uitgebracht.

De eerste werd in de tweede helft van 1951 vervaardigd door de firma Parree in Horst (L) uit koper dat was gewonnen uit het omsmelten van vele duizenden misschien wel miljoenen granaat-en patroonhulzen uit de Tweede Wereldoorlog. Dit embleem met de elf (11) gaatjes moest omdat het volledig uit koper plaat was geslagen elke dag gepoetst worden met de bekende geprepareerde watten of Brasso koperpoets. Dat er veel gepoetst werd laten deze voor verzamelaars interessante emblemen zien, omdat veelal de naam Limburgse Jagers en de eikels deels zijn platgepoetst. De invoering ondervond vertraging zoals we uit de correspondentie kunnen opmaken omdat er nog grote voorraden Infanterie algemeen emblemen waren. Gelukkig bij de vaandelluitreiking op 8 oktober 1951 mocht het 322ste Bataljon Limburgse Jagers met trots het nieuwe embleem aan den volke tonen. Dat is duidelijk zichtbaar op het korte filmpje van die plechtigheid op het videokanaal van onze website. Overigens blijkt dat van dit embleem twee versies bestaan. Het verschil zit in het zwaard. Bij het allereerste model is het zwaard niet glad naar beide zijden, doch zoals op de foto te zien is, met een ophoging in het midden.

Het koper raakte op, werd duurder en zo kwam er een nieuw embleem met een andere legering die toch nog steeds vanwege het kopergehalte en natuurlijk de ingesleten gewoonte moest worden gepoetst. Maar er was ook wat veranderd de scherpe uiteinden links en rechts waren ronder geworden. En drie gaatjes verdwenen! Nog maar acht gaten. Waarom mag Joost weten, zal wel productietechnisch van aard zijn. En in de jongste tijd, het poetsen was er niet meer bij, kwam er een embleem met een laklaag. Diehards gingen aan het werd met vlammen om die laag eraf te krijgen maar ook dat is verleden tijd. Ook dit embleem had acht gaten maar wel een wijziging in de schrijfwijze van de M van Limburg. De middelste poot van de M is niet meer geheel naar beneden doorgetrokken.

Ook het schouder-, later kraagembleem kent drie versies. De eerste nog met drie eikels als symbool van de drie Regimenten, het 2e, 6e en 11e Regiment Infanterie, waar ons Regiment de tradities van voortzet. Bij de tweede versie was er alweer één verdwenen. Beide waren van koper, de huidige, derde versie is van een compositiemateriaal en behoeft derhalve niet gepoetst te worden..

En dan onze Regimentskleuren. Ook daar verhaalt het archief breedvoerig. Antoni als fervent Koningshuis aanhanger wilde een combinatie van jagersgroen en oranje. De uniformcommissie daaraantegen wilde de kleuren van het voormalig Bondscontingent Limburgse Jagers uit de periode 1842-1867. Het Bondscontingent zou destijds in geval van oorlog ten dienste staan aan de Duitse Bond. Dat woord "Duits" sloeg bij Antoni in als een bom. Hij, die jaren in Duitse cellen en krijgsgevangenschap had moeten doorbrengen, waar menigmaal werd gerefereerd aan het Duitse Rijk van Maas tot Memel in het oosten, was furieus tegen. Maar hij moest bakzijl halen want de kleur oranje was volgens de uniformcommissie alleen voorzien voor de Garderegimenten Fusiliers Prinses Irene en Regiment van Heutsz. Zo werd aldus besloten en werd **Jagersgroen** en **Karmozijnrood** de kleur van het Regiment wat gelijk zichtbaar werd in de naambandjes op de schouder en op de kraagpatten en natuurlijk als ondergrondje voor het baretembleem. De naambandjes, die de zogenaamde grove stof uniformen sierde tot 1965 waren niet altijd van dezelfde kleur zoals te zien is. Soms was het groen juist getroffen en de andere keer het karmozijn. De eerste firma was Van Engelen & Evers Textieindustrie uit Heeze.

De naambandjes weliswaar niet in Regimentskleuren keerden terug bij de uitzending van de A- compagnie van kapitein Strik naar Irak. Een prachtig LJ initiatief, dat daarna door de gehele KL is overgenomen. Maar voor de jager een mogelijkheid, ook in de "dessert", duidelijk te laten zien waar hij bij hoort en trots op is. En een waar genoegen voor de vele verzamelaars van militaria, want op Marktplaats zij ze zo verkocht !!

Nico Vroom vz Stichting RLJ

Regimentsmuziek

60 jaar oud

Tijdvak 1951-1967

Muziek is een uiting van emotie die overgedragen wordt aan een individu, maar veelal aan een groep personen. Dat geldt ook in de militaire maatschappij. We kennen allen de officiële muziek, zoals ons volkslied het Wilhelmus, dat gespeeld wordt bij plechtigheden als een beëdiging, maar ook treurmarsen die gesneuvelden op hun laatste reis begeleiden. Signalen met trompet of trom gaven en geven momenten aan van overdenking of opdrachten als in vroegere tijden op het slagveld of de reveille (opstaan) voor diegenen die geen wekker of horloge had. Maar ook inofficiële militaire muzikeringen kennen we allemaal, zingen tijdens een mars, het zingen van het Regimentslied bij gelegenheden. En ook tijdens de laatste missies zijn door militairen liederen gecomponeerd die veelal op You tube zijn te beluisteren. Kortom muziek draagt emoties over in een samenleving en zeker ook in de militaire gemeenschap.

Rondgang over de Markt in Roermond

Kolonel Antoni, onze eerste Regimentscommandant, had het in 1951 snel geregeld en kon putten uit de vele Limburgse en Brabantse dienstplichtigen

Het eerste Tamboeren Fanfarekorps

In de krijgsmacht had nagenoeg elke eenheid een muziekkorps, harmonie, fanfare of tamboerkorps. Niet alleen nodig ter verstrooiing, doch ook functioneel bij ceremonieën en marcheren. De muzikanten werden gerekruteerd uit de grote schare dienstplichtigen en geleid door enkele beroepsmuzikanten.

met een muzikale achtergrond. Zo kon het korps zich in het voorjaar van 1951 presenteren in Roermond waar het in de voormalige Ernst Casimirkazerne was gelegd. Gecommandeerd door luitenant Plasman, gedirigeerd door kapelmeester Gerlag en instructeur sergeant Jochems wist het nieuwe korps weldra haar plaats op te eisen in het Regiment en in de Limburgse samenleving.

WMC 1951

Dat bleek bij het eerste Wereld Muziek Concours in Kerkrade waar het op 15 augustus bij de marswedstrijden de eerste plaats opeiste. En op het hoogtepunt van hun kunnen, het einde van hun diensttijd, viel het orkest uiteen en moest de kapelmeester met een nieuwe groep beginnen. Dankzij de goede vorming in de burgerorkesten kon ook dit tweede korps snel furore maken. Dat bleek bij hun deelname in 1954 aan het tweede Wereld Muziek Concours in Kerkrade waar wederom de eerste prijs in de 1e klasse werd weggesleept. Beelden hiervan staan op ons You tubekanaal.

De Regimentsmars

Het korps had in haar instructeur, sergeant Jochems, een componist en tekstschrijver in haar midden. Hij componeerde o.a. de marsen Groeten

uit Limburg, Limburgse Jagers Paraat en natuurlijk de welbekende Limburgse Jagersmars. Dit laatste werk werd en is het visitekaartje van het fanfarekorps en ons Regiment geworden. De tekst toont de verbondenheid met de provincie waar wordt gesproken over het lopen door de Limburgse straten. Tot op de dag van vandaag is de mars wekelijks enkele malen op de regionale Limburgse Radiozender L1 te beluisteren; zo verweven is Limburg met onze Regimentsmuziek.

Concerten

Niet alleen de genoemde marsen stonden op het repertoire, een scala aan muziekwerken van diverse aard zijn in die eerste 16 jaar de revue gepasseerd. En naast de vele ceremoniële diensten die het korps moest uitvoeren werden legio concerten gegeven. Concerten in uiteraard Limburgse steden en dorpen doch ook ver daar buiten. Een van de concerten waar een opname van bewaard is gebleven was het historisch live concert op 19 januari 1966 in concertgebouw de Prins in Venlo samen met het Koor van het 2e Depot Infanterie en met de solist, de onlangs overleden bekende tenor Willy Caron. Delen van dit concert zijn te beluisteren op onze website.

Grammofoonplaten

Heeft nu iedereen een ipod met duizenden uren muziek, in die eerste jaren van het korps moest men het doen met bakelieten en vinyl grammofoonplaten, singles (2 nummers), EP's (4 nummers) en LP's (meerdere nummers). Door deze nu "ouderwetse" muziekdragers kunnen we het repertoire van ons korps goed reconstrueren en deels op CD-dragers overzetten zoals de zoon van de sergeant Jochems een paar

en verspreiden de klanken van de Limburgse jagers door heel het land. Een bijzondere uitgave was de single waarop het lied van Waldeck is geplaatst. Dit werk is gespeeld door het Fanfarekorps op 4 december 1962 bij het uitdragen van het stoffelijk overschot van Prinses Wilhelmina uit het Paleis het Loo in Apeldoorn. Deze muziek met beelden van de plechtigheid is te beluisteren op het videokanaal van onze website. Een andere single die te vermelden is, is die waar het lied van de Venloose Voetbal Vereniging (VVV) is te horen. Het korps vertolkt het clublied met zang van de bekende Venloose zanger Sjaar Speetjens.

Ceremonieel tenue

Waren in 1948, in verband met de troonswisseling, de Garderegimenten in een kleurrijk ceremonieel tenue gestoken, Limburg wilde niet achterblijven. En zo werd door een civiel-militair comité geld ingezameld om ook hun Regiment, dat wil zeggen het visitekaartje, het Tamboeren Fanfarekorps, in een mooi uniform te steken. De inzameling ging van de verkoop van lepeltjes en asbakken met ons embleem via giften van alle Limburgse gemeenten, de Staats-

mijnen tot een heuse benefietwedstrijd tussen de juist tot beroepsvoetbal overgegangene Fortuna '54 uit Geleen en een Limburgse Jager elftal. Het geld kwam bijeen om het uniformontwerp van de heer Frans Smits sr uit te voeren. Op 5 april 1957 kon op de Markt in Venlo de voorzitter van het comité, burgemeester de Rooy, de ceremoniële uniformen formeel overdragen aan de Inspecteur der Infanterie, Generaal-majoor Lentz. Het korps was klaar om mee te doen aan de Taptoe in Delft. Ze zagen er piekfijn uit.

Ceremonieel uniform

Taptoes

In 1953 was het Taptoevirus van Edinburgh naar Nederland overgebracht. De Koninklijke Militaire Kapel had daar mogen optreden en de directeur zag er ook voor Nederland wel markt voor. Taptoe Delft was geboren. In 1954 nog met een klein aantal korpsen en in 1958 mocht ons Tamboer- en Fanfarekorps voor de eerste maal acte de présence geven. Vele malen daarna en ook in de latere versies in Breda mocht ons korps de Limburgse Jagerklanken laten horen. Een aantal van deze optredens zijn op ons You tube-kanaal te aanschouwen. Het Taptoevirus sloeg niet alleen toe in Delft maar ook in de rest van het land. Vele buitenoptredens met ingewikkelde figuren werden ingestudeerd en uitgevoerd op pleinen in Nederland en daarbuiten.

Optreden in het Camp la Courtine

De legering van het korps, eerst in Roermond later in Venlo, maakte ook optredens mogelijk in België en Duitsland. Zo nam in 1960 het korps deel aan het eerste NATO Musikfest in München-Gladbach, waar onlangs een LP van opdook (met dank aan Erik Bosma), alsook in datzelfde jaar een optreden in NATO-verband in Brussel in het Heyselstadion, wat in Eurovisionverband op televisie werd uitgezonden. Helaas waren die beelden niet te achterhalen.

Music for the soldiers

Uiteraard is promotie voor de krijgsmacht een van de taken. Een misschien nog belangrijkere opdracht is de troep te veraangename met muziek. En ook dat deed het korps. Niet alleen in Venlo door de soldaten van de heide de stad in te begeleiden, Sinterklaas- en Kerstfeesten op te luisteren, maar ook spelen bij ouderdagen, op rustdagen bij oefeningen, etc. Zo ging het korps enkele malen naar La Courtine in Frankrijk tijdens de grote oefenperiodes van de jaren 1959-1964. Optredens in het kamp voor de troepen en daar buiten voor de Franse burgers. Gelukkig zijn ook daar beelden van behouden dankzij de chauffeur van de touringcar, de heer Jentgens, die de muzikanten naar La Courtine bracht en rondtoerde in die omgeving. Dankzij speurwerk van muzikant Lou Dessart zijn deze unieke beelden te zien op het Youtube-kanaal van onze website

Ons Tamboer- en Fanfarekorps opgeheven!!

Vele woorden meer zijn te wijden aan onze Regimentsmuziek. Helaas kwam er een plotseling einde aan dit succesvolle promotieonderdeel van ons Regiment. Net als nu moest er in 1967 worden bezuinigd. En ja de muziek werd als eerste geslachtofferd. Alle orkesten bestaande uit dienstplichtigen moesten worden opgeheven. Zo gewaardeerd waren ze dat er in Venlo tegen dit besluit een heuse protestoptocht werd georganiseerd. Vele honderden sympathisanten marcheerden "door de straten van ons Limburgse Land" "bewapend" met spandoeken met anti-leuzen. Het mocht niet baten. Een petitie met 30.000! handtekeningen mocht ook niet baten op dat moment. Meer dan achthonderd muzikanten hebben deze 16 jaar Limburgse Jagermuziek geschreven met veel dank voor hun inzet. Ze waren niet de laatste der "Mohikanen", want ze kwamen terug, die Regimentsmuzikanten, wel op een andere locatie. Dat leest U in een volgende artikel.

Regimentsmuziek: 1963-2005

Op 12 mei 2012 zal er wederom een reünie gehouden worden van oud-muzikanten Limburgse Jagers. De reünie zal gehouden worden in Grubenvorst. Onze commissaris Muziek roept alle muzikanten op om hun naam, en eventueel de namen van medemuzikanten, bij hem bekend te stellen (Muzsrlj@limburgsejagers.nl). Een uitnodiging met verdere bijzonderheden volgen tzt. Onderstaand een historisch overzicht van Raymond Jennen.

1963 - 2005 Seedorf

Algemeen

Na de Tweede Wereldoorlog wordt als resultaat van de Conferentie van Jalta, het Duitse Rijk opgedeeld in vier sectoren. West-Duitsland kent de Amerikaanse, Franse en Britse sector en Oost-Duitsland valt onder de invloedssfeer van de Sovjet-Unie. Eenzelfde beeld ontstaat ook in de voormalige hoofdstad Berlijn. Die stad ligt overigens dan volledig in Sovjetgebied. Intussen is sprake van het begin van de Koude Oorlog tussen 'het Westen' en 'het Oosten', die in 1948 met de Blokade van West-Berlijn door de Sovjet-Unie tot een eerste hoogtepunt komt. Een luchtbrug door de Amerikanen en Britten zorgt bijna een jaar lang voor de bevoorrading van Berlijn. Op 23 mei 1949 gaan de westelijke be-

zettingszones officieel op in de Bondsrepubliek Duitsland (West-Duitsland) en op 7 oktober van hetzelfde jaar wordt de Duitse Democratische Republiek (Oost-Duitsland) gesticht op het grondgebied van de Sovjet-zone. De toenemende verwijdering tussen het Oosten en het Westen uitte zich op politiek gebied met een verscherping van de Koude Oorlog (wapenwedloop) en een constante diplomatieke strijd, maar ook op economisch gebied. De grens was hierdoor meer dan een territoriale scheiding; hij was verworven tot een grens tussen tegenover elkaar staande politiek-ideologische, economische en culturele machtsblokken en invloedssferen.

In 1949 wordt in Washington het Noord-Atlantische Verdrag ondertekend en is de oprichting van de NAVO een feit. Als gevolg van de Navo-strategie, van een vooruitgeschoven verdediging tegen een dreiging vanuit Oost-Europa, wordt aan Nederland in 1949 een gebied toegevoegd op de Noordduitse laagvlakte. De Koude Oorlog is immers in volle gang en eenheden worden bij voorkeur zo dicht mogelijk bij de grens gelegerd. Door de Berlijnse crisis in 1961 wordt dit uitgangspunt nog eens versterkt. Geen ander symbool is treffender voor het toenmalige regime als de Berlijnse Muur. Het doel van de vooruitgeschoven eenheden, vanaf 1963 ondergebracht in de 41e Pantserbrigade, is de tijd te overbruggen die nodig is om het Nederlandse Eerste Legerkorps te verplaatsen. In

de Westduitse deelstaat Niedersachsen (hoofdstad Hannover) worden de legerplaatsen Bergen-Hohne, Langemannshof en Seedorf bekende namen. 42 Pantserinfanteriebataljon Limburgse Jagers wordt gelegerd te Seedorf, naast het inmiddels 1025 jaar oude plaatsje Zeven. De legerplaats wordt door de jaren heen continu door twee- tot drieduizend militairen bevolkt, door veel dienstplichtigen, maar ook veel beroepsmilitairen die met hun families vaak in de nabij gelegen plaats Zeven wonen. Ze hebben daar hun eigen voorzieningen in de 'Siedlungen' zoals sport- en ontspanningsfaciliteiten, scholen, welzijnsfaciliteiten en een belastingvrije winkel.

Toch wordt ook gekeken naar samenwerking en samenleving met de Duitse bevolking. Diverse gemeenschappelijke activiteiten worden ontplooid zoals de Avondvierdaagse, de Deutsch-Niederländische Woche en de evenementen en festiviteiten in het Holland Huis. De Griffioen, vernoemd naar het embleem van 41 Pantserbrigade en het Commando Nederlandse Troepen Seedorf/Hohne/Langemannshof, is een samenbindend weekblad sinds 1964 en doet verslag van alle gebeurtenissen in de Hollandse gemeenschap.

De heroprichting van het Tamboer- en Fanfarekorps vond echter niet plaats in Venlo, maar in het Duitse Seedorf. Hoewel het korps in Seedorf was gelegerd, kwam het regelmatig terug naar Limburg (en de rest van Nederland) om optredens te verzorgen.

1967 - 1977 Klaroerblazerskorps 42 Pantserinfanteriebataljon

Op 1 september 1967 worden alle dienstplichtige muziekkorpsen opgeheven. Deze bezuinigingsmaatregel leidt tot een storm van protest, zodat het besluit in 1969 alweer wordt teruggedraaid. Echter tussentijds, eind 1967, wordt in Seedorf bij 42 BLJ een nieuw klaroerblazerskorps opgericht. Het korps is afkomstig van 16 BLJ uit Oirschot. Maître de clairon is Henk Appeldoorn, voorheen bij de Koninklijke Militaire Kapel actief als sergeant klaroerblazer en trompetinstructeur. Muzikale opluistering van beëdigingen, commando-overdrachten behoren tot het standaard activiteitenpakket, maar ook bij gebeurtenissen buiten

dienstverband zoals avondvierdaagsen, Sinterklaas, Kerstmis, Pasen speelt het klaroenblazerskorps al een rol in o.a. Zeven en Hohne. Natuurlijk maakt het korps gebruik van klaroenen en de voor het regiment zo typerende halvemanen (in halve cirkel gebogen besklaroenen). In 1971 wordt hij in deze functie opgevolgd door Anton Mikuska. Enige inventiviteit kan deze maître de clairon niet worden ontzegd, want via de oprichting van een Egerländer Kapel (die Ostetaler) in 1973 met muzikanten uit het Klaroenblazerskorps en muzikanten uit andere in Seedorf gestationeerde eenheden wordt uiteindelijk via brigade-generaal Roos en de Inspecteur Mil-

taire Muziek Krijgsmacht, kolonel Laro, het proces in een stroomversnelling gebracht om te komen tot een muziekkorps voor de Limburgse Jagers.

Die Ostetaler

Muziekmaterieel en instrumentarium van het voormalige Fanfarekorps wordt uit Den Haag gehaald, zodat gestart kan worden. Een van de eerste wapenfeiten is een optreden in een bomvolle veilinghal te Venlo en een ontvangst op

het stadhuis. Bovendien neemt Mikuska met zijn manschappen een LP en een CD op.

In 1977 zit zijn tijd bij de Limburgse Jagers er op en Anton Mikuska keert terug naar Nederland om de leiding op zich te nemen van het Tamboerkorps der Koninklijke Marechaussee. Zijn opvolger – ad interim – is muziekinstru-cteur Joop van Ommeren.

principe voort op de ingeslagen koers, maar ook de Latijnse werken vinden hun plaats in het repertoire. Dat is niet verwonderlijk gelet op de achtergrond van de kapelmeester (geboren in Paramaribo) en bovendien heeft hij een neus voor het publiek. Het korps behaalt dan ook vele successen in Duitsland (o.a. Hannover, Paderborn, Celle, Bremerhaven, Bremen, Hamburg, Kiel) en Denemarken (Abenra).

Ook de jaarlijkse Tour de Limburg is steeds opnieuw een hoogtepunt

1978 – 1995 Fanfarekorps der Limburgse Jagers

De opvolger van interim muziekinstru-cteur Joop van Ommeren, hij gaat naar de 13 staf staf kapel Limburgse Jagers te Oirschot, wordt Kapelmeester Henk van 't Veer. Per 1 januari 1978 is er dus weer een officieel Fanfarekorps der Limburgse Jagers, opgebouwd uit dienstplichtigen en onder leiding van beroepskader (kapelmeester, muziekinstru-cteur en tambour-maître). Dit muziekkorps moet zorgen voor de muzikale ondersteuning van militaire, ceremoniële en protocollaire activitei-ten voor bataljon en brigade, zoals het bataljonsappèl, commando-overdrach-ten, compagnie-intredes, beëdigingen en medaille-uitreikingen. Daarnaast is het ook de taak om de Nederlandse krijgsmacht te vertegenwoordigen door op te treden op concerten, bij optochten en taptoes. Dit kan militair zijn (bv Navo-verband of Bundeswehractiviteiten) of civiel (o.a. Goodwillconcerten). Henk van 't Veer weet het FKLJ op de plaat te vereeuwigen in 1981. Hij wordt tijdens zijn werk ondersteund door de Tambour-maîtres Rein de Winter (1981) en Jaap Pesch (1982 t/m 1984)

Op 1 mei 1983 wordt Alwin Liew-On be-noemd tot kapelmeester. Hij komt van het Trompetterkorps der Cavalerie te Amersfoort en samen met sergeant-ma-joor Jaap Pesch en later de sergeants Harry van Bruggen (Tambour-maître) en Theo Bleeker (muziekinstru-cteur), neemt hij de leiding over. Ook Ron Jordens (1987) en Bob Vonk maken in de latere periode van Liew-On deel uit van het kader.

Het Fanfarekorps (soms een beetje onorthodox met klarinetten) bouwt in

(o.a. Venlo, Roermond, Maastricht, Beek, Valkenburg) Een ander apart optreden vindt plaats in Gelsenkirchen waar in het Parkstadion een voetbal-wedstrijd met vele oud- en actieve inter-nationals wordt opgeluisterd, met meer dan twintigduizend toeschouwers. Het aantal activiteiten wordt inmiddels geschat op 150 per jaar. In 1985 wordt de laatste LP van het Fanfarekorps gepresenteerd en in 1990 ziet de eerste CD van het Fanfarekorps het licht. Beide hebben geen bijzondere titel, buiten de naamsvermelding van het muziekkorps. Bovendien werkt het FKLJ mee aan een LP van het Heeresmusikkorps 3 uit Lüneburg met als titel 'Musik von Soldaten Zwischen Weser und Elbe'.

De laatste kapelmeester van de Lim-burgse Jagers is Jan Hendriks. Deze oud-Luchtmachtmuzikant zwaait eerst de muzikale scepter bij het Trompet-terkorps der Artillerie in Harderwijk en later in Garderen. Hij komt in functie te Seedorf vanaf 3 september 1990. Onder zijn gedreven leiding wordt het gehele instrumentarium vervangen

en aangevuld, een nieuwe muziekzaal gerealiseerd en de totale logistiek verbeterd. Een prestatie van formaat. Zijn andere kaderleden zijn Jan Schoon-hoven (muziekinstru-cteur) Bob van Hout en René Keulers (Tambour-maîtres in 1993 respectievelijk 1994 en 1995).

Ook voor hem is het programma in prin-cipe gelijk aan dat van zijn voorgangers, maar absolute hoogtepunten larderen de periode. Dit zijn twee keer deelname aan de Nationale Taptoe Breda en de mooie concertreizen naar Leimen, Berlijn (1993) en Parijs plus een tour in

Slowakije (1994). Daarnaast is het fanfarekorps inmiddels een heel volwassen fanfareorkest met een dito repertoire dat maar liefst vier CD's opneemt. Eén met de titel 'Fanfarekorps der Limburgse Jagers' en één getiteld 'Nightflight for a Mission'. Bovendien werkt het korps mee aan een Internatio-nale Taptoe-CD in 1993. Op deze geluidsdrager staan ook Duitse en Britse militaire orkesten. Jan Hendriks, die de eerste CD van alle militaire dienstplichtige muziekkorpsen met het Artillerie Trompetter Korps op heeft genom-en, heeft in 1994 de twijfelach-tige eer ook de allerlaatste CD – nu met het FKLJ – op te nemen. Treffend is de titel dan ook 'The Last Performance'.

Uit de oude doos: 16 BLJ omstreeks 1973

Operatie Wentelwiek - van de regel in de drup -

Als je zo'n dikke drie dagen en nachten in brullende AMX-pantservoertuigen rond geschud wordt, tientallen keren per dag, tot op de huid natgeregend, schijngevechten met hardnekkige vijanden levert, nauwelijks aan slapen toe komt, of het zou moeten zijn – tijdens een gevechtspauze - onder de blote hemel, en dan nog niet aan het kankeren slaat, dan moet je wel tot de superouwe stompklassen behoren. De in barre situaties afzwaaiers van de B-compagnie van 16 Pantserinfanteriebataljon Limburgse Jagers uit Oirschot kunnen er over meepraten. Toen de opleidingschef, majoor IJsvogel, dinsdagochtend om zeven uur in legerplaats Oirschot de eerste bevelen stond uit te delen en de driedaagse eindoefening "Wentelwiek" van start ging, zag het weer er nog hoopgevend uit. Kapitein Onderwater en zijn B-cie kwamen echter al spoedig van een koude kermis thuis of beter nog van de regen in de drup. De helikopterlandingen in de buurt van Weert, die "Wentelwiek" symbolisch zouden inleiden, bleven aanvankelijk steken in de grauwe, stormachtige lucht. Met meer dan een uur achterstand op het tijdschema zetten de eerste vier helikopters tenslotte hun "luchtlandingstroepen" rond negen uur in de ochtend af op een drassig veld aan de Herenvenne-weg, die zonder slag of stoot genomen werd.

"Zo snel mogelijk oprukken naar Wessem aan de Maas en daar de nieuwe brug bezetten", luidt de opdracht voor de versterkte B-cie, die de flankbeveiliging vormt van een fictieve hoofdmacht, die rechtstreeks van Weert naar Roermond doorstoot. In de buurt van De IJzeren Man formeert zich een eindeloze colonne. Over de radio het commando "oprukken". Bravo begint te leven. Voorop marechaussee, verkennings-eenheden van de stafcompagnie en de voorhoede met TLV anti-tankgeschut van de Ostcie in zwaar gecamoufleerde open jeeps, middenin het gedaver van de vijftien AMX-pantserkolossen en tenslotte de achterhoede. Wij zitten nu weer eens voor dan weer achterin de stoet.

In het gastvrije jeepje, compleet met dak, is het bijna behaaglijk. De zwart-geschilderde manschappen in de open jeeps hebben het in de hagelbuien hard te verduren. In de richting Stramproy rijdend schrikken we minder matineuze dorpelingen uit hun landelijke rust. Tactisch optrekken – één links, één rechts – van de AMX-en wordt door het drukke civiele verkeer praktisch onmogelijk gemaakt. De colonne moet het hebben van een intensieve frontverkenning. Een felle piper houdt de vijandelijke troepenbewegingen nauwkeurig in de gaten.

Huzarenstukje

In Ittervoort worden de tot dan toe onzichtbare passagiers van de pantsers, weer wandelaars. In stromende regen gaan ze verder zonder op enige vijandelijke tegenstand te stuiten. Het karwei lijkt in een ommezieven geklaard. Eenmaal aan de Maasoever gearriveerd wacht hun volgens het draaiboek een pijnlijke verrassing: de nieuwe brug is er niet meer. Er moet een pont gebouwd worden om personeel en voertuigen zo snel mogelijk over de kolkende, zwaar gewassen rivier te zetten. Dit huzarenstukje is gereserveerd voor 13 Pantsergeniecompagnie en een detachement van 105 Ponton-plaatbrugcompagnie uit Wezep. Rond het middaguur doet de genie de eerste metingen: de stroomsnelheid boven de nieuwe brug op de oversteekplaats van het ex-veer Wessem-Maasbracht is ruim 14 km. Hoofdschuddend zien de met de Maas en haar nukken vertrouwde Wessemnaren toe. Dat het een riskante onderneming wordt staat voor hen als een paal boven water. Twee stormboten gaan tegenover de silo van landbouwbelang Maasbracht te water om de overkant van vijanden te zuiveren. Even later keren ze terug om het tweede deel van hun opdracht uit te voeren: het overzetten van enkele honderden tirailleurs, die zo snel mogelijk in de richting van St.-Odiliënberg moeten oprukken.

Eén maal wordt de oversteek gemaakt. Met het oog op de te gevaarlijke situatie besluit de oefenleiding het leeuwendeel van de B-cie over de brug te sturen, al staat dat niet in het programma. Intussen zijn met behulp van een reusachtige kraan twee knapen van motorboten te water gelaten vanaf de hoge kademuur boven de afrit bij het oude veerhuis. Vrachtwagens voeren de eerste pontononderdelen aan. Nu beginnen de moeilijkheden pas goed. De sterke stroming ter plaatse speelt de keihard werkende genisten danig parten. Tot overmaat van ramp en ter completering van de zeer realistische omstandigheden, breken de wolken open.

Het blijft plenzen. Telkens opnieuw nemen wij onze toevlucht in café-restaurant "Het veerhuis", het tijdelijk hoofdkwartier van de oefenleiding, dat een ouderwets drukke dag beleeft. Van hieruit volgen de tientallen waarnemers als geoefende stuurlied aan de wal het hele proces op de voet. Een bijna zwart gordijn van lucht en regen hangt onheilspellend boven de witte nieuwe brug en het militaire zoekplaatje aan en op de kolkende rivier. Hard zwoegend tornen de schepen tegen de stroom in door de scherpe bocht. Aan de wal worden de eerste weddenschappen afgesloten over de afloop van het vochtige "bouwwerk". Het vlot moet 2 AMX-en, bij elkaar zo'n dertig ton staal, en twee jeeps "in één reis" over kunnen zetten. De genie-mannen willen van geen ophouden weten, ook niet nadat herhaalde pogingen om de laatste onderdelen te bevestigen, mislukken. Stelt een officier nuchter vast: "Hetzelfde karwei speelde hetzelfde detachement ooit in 33 minuten klaar". Tegen zeven uur steekt het voltooide vlot in het aardedonker van wal, voorlopig nog niet beladen. Na de proefvaart wordt besloten ook de voertuigen over de brug te zenden, omdat de risico's te groot zijn. "Het zijn nu eenmaal uitzonderlijke omstandigheden hier, en het zou onverantwoord zijn het zware materiaal over water te vervoeren", zegt kapitein van Woensel, die samen met sergeant-majoor Meuleners uit Swalmen de oefening op papier gezet heeft.

Verbitterd

Dezelfde avond nog stoot de B-cie via Linne, St.-Odiliënberg en Melick-Herkenbosch door naar Roermond. Even buiten Asenray wordt een versterkte stelling ingenomen. Aan slapen hoeven de dodelijk vermoeide manschappen niet te denken. Onophoudelijk patrouilleren ze in de natte bossen. De vijand blijft in de weer. Tweemaal wordt vuurcontact gemaakt. Een verrassende aanval van de uit de richting Duitsland oprukkende vijandelijke YP 408-eenheden van 11 Pantserinfanteriebataljon maakt in de

prille ochtenduren een einde aan de wazige nachtmerrie. Hals over kop moet de B-cie voor de overmacht wijken. Ze valt terug op Roermond, waar de Maasbrug dapper verdedigd wordt. In Roermonds nog bijna verlaten binnenstad spelen zich enkele verbitterde straatgevechten af. Met veel moeite kan kapitein Onderwater zijn mannen en voertuigen over de brug in veiligheid brengen. De Maasbrug gaat de lucht in. De hanekammen forceren een overgang, waarmee ruim twee gemoeid zijn.

In Heel kan de B-cie weer een beetje op verhaal komen. Vaandrig van Cooth en zijn mannen houden de vijand bij Beegden geruime tijd op. Radiotelefonist Harrie Schillings uit Echt hoort over zijn radio even later: "Teruggaan tot T-point R-70". Snel wordt Heel ontruimd. Het volgende steunpunt is de sluis Panheel in het kanaal Wessem-Nederweert. Ondanks verbeten tegenstand en een consequent doorgevoerde vertragingstactiek verliezen de B-mannen steeds meer terrein. De YP 408-eenheden van kapitein Waanders drukken hen terug tot Stramproy. Na

harde gevechten moet kapitein Onderwater tenslotte ook Stramproy voor de vijand laten. Via sluis 16 in de Zuid-Willemsvaart en Tungelroy bereikt de geteisterde B-cie de Weerter hei, waar ze een bivak inricht. Maar ook hier laat de vijand het zich aan niets gelegen. Tegen de avond is de B-compagnie helemaal omsingeld en ten dode opgeschreven, als niet een uitval gedaan wordt. Rond negen uur forceert de wanhopige compagnie onder dekking van donker en regen een doorbraak in de richting Maarheeze. Tergend langzaam trekken de zwaar beproefde mannen naar de Oirschotse hei, die rond drie uur in de ochtend bereikt wordt. Opnieuw gaat de groep in egelstelling. Maar niet voor lang. Met een laatste krachtsinspanning атаqueert de met een tankpeloton versterkte B-compagnie de hanekammen op de Oirschotse dijk, die volledig in de pan gehakt worden.

Eind goed, al goed

Donderdagochtend even na negen uur is "Wentelwiek" ten einde en gaan de deelnemers plat. En goed ook. Van hoog tot laag is men het erover eens dat de oefening nu niet bepaald een feest dan toch zeker een machtige belevenis is geweest.

Zegt majoor IJsvogel, die de oefening in eerste instantie tot een goed einde bracht: "De jongens die afzwaaien hebben alles wat ze in hun diensttijd geleerd hebben in deze oefening in de praktijk kunnen brengen. Het was voor ons ook een experiment, maar het is een ideale grootscheepse eindoefening gebleken".

Jacques P. Heyen.

Van het veteranenfront

Tot op heden werden veteranzaken, bijvoorbeeld het ondersteunen van reünies, verricht door de Stichting Regiment Limburgse Jagers (SRLJ). Ook de vertegenwoordiging van onze Limburgse Jagers veteranen in het Veteranen Platform (VP) als bij het Gezamenlijk Overleg Regimenten en Korpsen Koninklijke Landmacht (GORKKL) was een zaak van de Stichting.

Defensie heeft echter bij het vaststellen van de nieuwe facilitaire regeling (de regeling die bijvoorbeeld regelt dat veteranen bij reünies recht hebben op een maaltijd) bepaald dat alleen veteranen die georganiseerd zijn in een vereniging recht hebben op deze faciliteiten. Dat betekent dat ook ons Regiment, wil zij haar veteranen kunnen faciliteren, over een vereniging moet beschikken. De afgelopen tijd zijn we binnen het Regiment bezig geweest om daar

plannen over te ontwikkelen. Vrijdag 24 juni 2011 werden die plannen gepresenteerd aan de voormalige commandanten van missies die onder de vlag van de Limburgse Jagers hebben plaats gevonden. De bedoeling was om te weten te komen of onze plannen ook draagvlak hebben.

Dit alles is niet van toepassing voor de zogenoemde oude veteranen; te weten Indië, Korea en Nieuw-Guinea. Voor hen blijven de bestaande faciliteiten ongewijzigd van toepassing.

Uitgangspunt voor de vereniging is:

- Binding met het Regiment
- Zo eenvoudig mogelijk van opzet
- Organisatie tot zeker het niveau van compagnieën
- Betaalbaar
- De veteraan bepaalt zelf
- De vereniging is faciliterend

Op 24 juni 2011 werd voldoende draagvlak ervaren en daarom zal in het najaar van 2011 de officiële oprichtingsvergadering plaatsvinden. Dan kunnen we volop van start gaan om de veteranen die ons Regiment heeft voortgebracht in kaart te brengen en te benaderen om lid van de vereniging te worden. Als werknaam voor de vereniging hebben we voorlopig gekozen voor: **"VERENIGING VETERANEN REGIMENT LIMBURGSE JAGERS" (VVRLJ)**. Mocht u een betere naam weten, laat het ons weten.

In de volgende uitgaven van "De Limburgse Jager" zullen we u verder informeren. Overigens gaan de leden van de nieuwe vereniging ook het blad "De Limburgse Jager" ontvangen en er zal redactioneel duidelijk ruimte gemaakt worden voor de veteraan.

Limburgse Veteranendag 2011

Zaterdag 18 juni werd in Roermond de 7e Limburgse Veteranendag georganiseerd. De Limburgse Veteranendag kan zich verheugen in een jaarlijks toenemend aantal deelnemers. Namens ons regiment legden RC Marc Jacops en voorzitter SRLJ Nico Vroom een krans.

Na afloop marcheerden de deelnemers door de binnenstad van Roermond. Het defilé werd afgenomen door gedeputeerde Th. Krebben, burgemeester Henk van Beers en Ikol bd E. Jacobsz. Tijdens een gezellig samenzijn in het Paradies konden de veteranen hun ervaringen uitwisselen en een bezoek brengen aan de tentoonstelling van onze historische verzameling.

Kranslegging door Ikol M. Jacops en Ikol bd N. Vroom

Nederlandse Veteranendag

Zaterdag 25 juni vond in Den Haag de 7e Nederlandse Veteranendag plaats. Ondanks het slechte weer was er een grote opkomst. De "oude veteranen" waren ruim in de meerderheid. Toch dreigt de Nederlandse Veteranendag ten onder te gaan aan desinteresse van

jonge ex-militairen. Onderzoek heeft uitgewezen dat 85% van de uitgezonden militairen geen behoefte heeft aan nazorg of steun na uitzending. De meesten geven aan weinig schokkende ervaringen te hebben meegemaakt en zijn tevreden met de bestaande opvang. Velen voegen daar aan toe: "Ik voel me zelf geen echte veteraan, omdat ik nooit

aan gevechtsacties heb deelgenomen. Derhalve heb ik ook geen behoefte tot het bijwonen van een locale of nationale veteranendag." Veel zuiderlingen vinden de reis naar Den Haag te lang en te zwaar en geven daarom de voorkeur aan het bijwonen van de Limburgse Veteranendag.

Nieuws van de Stichting RLJ

De Stichting zal bij de komende Phaffdag, op vrijdag 25 november a.s. te Weert, deze beide groepen bijeen brengen. Als hommage aan zijn inzet in de jaren 1945-1950 zal de Indiëveteraan die dag centraal staan. Maar de verbinding zal worden gelegd met de huidige missieveteraan. Dat er al een verbinding is, laten de leden van de huidige Stafcompagnie zien. Zij hebben het "Zwarte Panter" logo van het 5e bataljon van het 6e Regiment, dat van 1947-1949 in Indië diende, overgenomen.

De Defensieorganisatie zal het de komende jaren zwaar te verduren krijgen. Dat geldt uiteraard voor allen die er in werkzaam zijn. Baangaranties zijn niet meer te geven. Gelukkig blijft 42 BLJ en daarmee het Regiment Limburgse Jagers voortbestaan. Dit in tegenstelling tot de drie Cavalerie tankregimenten. Maar ook ons Regiment zal door de bezuinigingen mogelijk worden getroffen als de ideeën bewaarheid worden dat de Van Hornekazerne in Weert over enige jaren !?! haar poorten zal moeten sluiten. Immers daar bevindt zich ons Regimentsmonument en de Historische verzameling. Bij een eventuele sluiting zal voor die twee belangrijke elementen van onze traditiebeleving naar een andere locatie moeten worden omgekeken. Sluiting is voor de huidige groep vrijwilligers een zware domper. De laatste acht jaren hebben zij immers, onder leiding van majoor bd Ger Hermans, een grootse prestatie verricht met het beheer en de inrichting van ons aller "Museum". Het is nu een "plaatje" in een ruimte, die we in de toekomst niet meer zullen verwerven. Verplaatsing is natuurlijk een optie die echter veel energie en geld gaat kosten. Maar kennelijk is dat het lot van regimentsverzamelingen wanneer kazernes gesloten worden. We wachten af wat er gaat gebeuren. De geschiedenis en erfgoed van ons Regiment mag en zal niet verloren gaan.

Positief nieuws. Zoals U heeft kunnen lezen in het artikel van overste Cees van

der Ploeg zal er dit najaar, op zaterdag 5 november a.s., de Veteranen Vereniging voor ons Regiment worden opgericht. Die vereniging moet de motor worden voor het Regiment in de toekomst. Onze oud-Indiëveteranen hadden die functie in het verleden. Met duizenden verenigden zij zich in afzonderlijke comités en verenigingen. Ze kwamen met grote regelmaat bijeen om hun ervaringen uit te wisselen en natuurlijk vriendschappen te hernieuwen. Velen van hen zijn niet meer onder ons en de "laatste der Mohikanen" zijn allen de 80 jaar gepasseerd. Toch houdt men contact met elkaar. Dat is ook het doel van de toekomstige Veteranen Vereniging Regiment Limburgse Jagers.

De Stichting zal uiteraard ook de belangen van de overige leden en oud-leden blijven ondersteunen. Zo is met de schutterij van Grubbenvorst een afspraak gemaakt dat zij hun faciliteiten op 12 mei 2012 zullen openstellen een reünie voor alle oud-muzikanten van ons Regiment. Deze muzikanten kunnen dan met hun partners weer contacten hernieuwen met hun oud-kameraden. Tevens is de Stichting van zins om volgend jaar weer een grote reünie voor alle oud-Limburgse Jagers te houden. In 2010 bestonden we 60 jaar doch het bataljon was toen in Uruzgan en dit jaar zijn er onvoldoende faciliteiten ter beschikking. We houden U daarvan op de hoogte.

Website

Wilt U op de hoogte gebracht worden van het laatste nieuws uit ons regiment? Abonneer U dan gratis door Uw emailadres bekend te stellen bij www.limburgsejagers.nl Bij de website kunt U ook een adreswijziging doorgeven.

Inhoud

Voorwoord regimentscommandant	1
In Memoriam	5
A-cie 42 BLJ in de West	7
De Bulldogcompagnie	11
Limburgse Jagers weer even in Seedorf	15
Eagles zien af tijdens oefening 'Eagle Challenge'	16
Corps Diner 2011	18
Professioneel voorbereiden ondanks bezuinigen	21
Ons Embleem, symbool van kracht, 60 jaar oud	23
Regimentsmuziek, 60 jaar oud	26
Regimentsmuziek: 1963-2005	29
Operatie Wentelwiek	32
Van het veteranenfront	34
Nieuws van de Stichting RLJ	35

De Stichting Regiment Limburgse Jagers roept geïnteresseerden op om functies te bekleden binnen haar bestuur, onze historische verzameling, etc. Kandidaten kunnen zich aanmelden bij de voorzitter Lkol N.C.S. Vroom, email vroom@home.nl of ncsvroom@gmail.com

OPROEP MUZIKANTEN

Beste Limburgse Jager muzikant, Dit blad zal bij al Uw collega's in de bus vallen. Althans voor zover wij hun adressen hebben. Vanwege de grote reünie op 12 mei 2012 zouden we graag alle muzikanten willen benaderen. Heeft U nog contact met collega's en hebben zij dit blad niet gehad, wil hen dan informeren en verzoeken zich aan te melden op de website www.limburgsejagers.nl zodat we hen in de toekomst kunnen benaderen.

Bijdrage 2011

Wij danken alle donateurs voor hun bijdrage voor het jaar. Mocht U vergeten zijn om Uw bijdrage aan ons over te maken, zo kunt U deze storten op bankrekeningnummer 1423.59.696 ten name van Stichting Regiment Limburgse Jagers te Melick. Vergeet niet om Uw volledige adresgegevens te vermelden.

Antoniwaardering

Op 7 mei werd in de Grote Sociëteit te Maastricht de Antoniwaardering uitgereikt aan Lkol bd Louis Daems voor het vele werk dat hij voor de Stichting Regiment Limburgse Jagers verrichtte. Op de foto bewondert Louis, samen met RC Marc Jakops, de oorkonde behorende bij de Antoniwaardering. Louis Daems nam bij die gelegenheid ook afscheid van de Grote Sociëteit waarvan hij 12 jaar president was. De Grote Sociëteit werd in 1760 opgericht o.a. met als doel militairen te laten samenkomen en ontmoeten.

Colofon

"De Limburgse Jager"

is een uitgave van de Stichting Regiment Limburgse Jagers en 42 Painbat Limburgse jagers

ISSN 1567-4320

Jaargang 2011-1**Redactie:**

N.C.S.Vroom
W.M.J. Pijpers

Grafische vormgeving:

TMdesign, Sempelveld

Druk:

Drukkerij Paesen, Opglabbeek (B)

Commerciële Exploitatie:

Email: john.akkerman@greenpaper-association.com
Tel: 0653 569 550

Profilieren in de vorm van publiceren en participeren, kan niet automatisch de voorkeur bij verwerving inhouden

Redactieadres:

Volderstraat 103,
6231 LB Meerssen
Tel. 043 - 3649639
E-mail: vroom@home.nl
of ncsvroom@gmail.com

Vriend van het Regiment:

Ondersteun de uitgave van dit magazine, website, reünieorganisaties, LJ-veteranen, monumenten, historische verzameling door donateur te worden van de Stichting Regiment Limburgse Jagers. Uw donatie gelieve te storten op bankrekeningnummer 1423.59.696 t.n.v. Stichting Regiment Limburgse Jagers te Melick.

U ZIET NIET WAT WIJ ZIEN

Uw Partner voor mobiele video observatie

Tegenwoordig is video-observatie niet meer weg te denken uit de samenleving, waarbij er steeds meer video-observatie plaats vindt op mobiele en/of ongebruikelijke locaties. Door het ontbreken van infrastructuur is draadloze videotransmissie een voor de hand liggende oplossing. Heijmans realiseert projecten met draadloze videotransmissie, door toepassing van het Mobile Viewpoint concept ontwikkeld door ICT bedrijf Triple IT.

Toepassingsgebieden

Dienstverlenende voertuigen
Hulpverlenende voertuigen
Observatie vanuit meldkamer
Locaties waar geen infrastructuur aanwezig is
Evenementen
Tijdelijke opstellingen (locatie onafhankelijk)

Technische specificatie

Web-based oplossing
Live beelden
Camera onafhankelijk
Draadloos via UMTS / HSPA
Bi-directionele communicatie
Positiebepaling via GPS
Video opslag lokaal / centraal

Voor meer informatie en vragen kunt u contact opnemen met Anthony Eibers 06-54982293 / aelbers@heijmans.nl

heijmans
Techniek & Mobiliteit

GERSTBOER BEN LACROIX, MEESTER-BROUWER JAN WILLEM DEN HARTOG EN HOPTELER ROGER WOUTERS.

*“Telen met trots en
brouwen met liefde is
genieten met smaak.”*

Het lijkt zo eenvoudig: water uit eigen bron, gerst van eigen land en hop uit eigen tuin. Maar waar vind je dat nog? Gewoon in ons eigen Limburg! Bij Gulpener. Daar put onze meester-brouwer ("Zeg maar gewoon Jan-Willem") zijn natuur-zuivere water uit eigen bron en staat hij met liefde voor u aan de ketels. Daar verbouwt Ben Lacroix, samen met nóg dik vijftig andere milieuvriendelijke boeren uit de streek, zijn zonnige gerst en teelt Roger Wouters met trots de hoppigste hop. Gulpener bier is telen met trots, brouwen met liefde en genieten met smaak. Zó eenvoudig, dat het gewoon weer bijzonder is.

OP U. OP ONS. OP DE TOEKOMST.

www.gulpener.nl

Geen 16?
Geen
druppel

